

сгáшнїјатъ ии лзыкъ, и побѣче въ пѣснѣтъ; какъ:
 падъ, пѣдъ; воинъ, воинъ; вѣчерь, вѣчѣръ;
 на длѣгж пѣтъ въ Цариградъ, наль.
 на длѣгж пѣть въ Цариградъ. Да ли
 не бы и затвѣ да промѣниѧ да днѣшилъ лзыкъ
 маж. родъ на сѫщество. Амена съ прѣмѣниѧто на
 слово и, въ жѣнскъ? както: мышъ, лышкъ;
 котъ, кѣткъ; гжѣзъ, гѣскъ. Отъ тѣ краинъ є-
 ровы каквото га глѣда га схезиматъ и нашитъ ѿ-
 бра, прилбѣн илѣ ставици да ги речемъ, только съ
 разлѣчи за маж. родъ на имената, което не є
 отъ дрѹго иищо, само отъ той єровъ глагъ. Зна-
 ено є, че нашитъ лзыкъ, за да отрѣжда по докрѣ
 разумжатъ, и ма на жен. и срѣд. родъ на сѫщество.
 Амена ставицъ: та, то, което може да види
 всакои, че є ўказателното мѣстоимѣ кратено отъ
 таа, тое; по той редъ трѣбва и на маж. родъ
 на имената да мѣ є ставицата отъ сѫщото мѣ-
 стоимѣ: таи, кратено та; коло є както ии са-
 чини, наѣ прѣда и којто можемъ да задержимъ,
 зашо дрѹгитъ глаговѣ не сж дрѹго иищо, кактога
 види, токо глагобѣтъ на краинитъ єроке, сир. на з
 и и; и нашитъ лзыкъ, като є прилагиляхъ та на
 край имената, ўбѣрдила є и гласкъ на краинїатъ
 єръ на името отъ не болѣ за и зговарѧто на
 думата; както: дрѣлж-та, пѣтѣла-та. Да